

„Frajer Nate vás polechtá na bránci.“
Jeff Kinney, autor Malého poseroutky

Velkej frajer

NATE

KDYŽ MU CVAKNE

COOL
BOO

Lincoln Peirce

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

KDYŽ MU CVAKNE

COO
BOO

Pro Nata a Ala

Přeložil Martin Pokorný

Translation © Martin Pokorný, 2013

Text copyright © 2013 by Lincoln Peirce

Published by arrangement with HarperCollins Children's Books,
a division of HarperCollins Publishers

ISBN 978-80-7447-424-8

KAPITOLA

1

„Ty jsi ale špindíra.“

Otočím se a za sebou vidím Francise, jak znechuceně kroutí hlavou.

Zakoulí očima. „Ne, mluvím k automatu na limonádu,“ povídá a pak ještě cosi zamumlá o „nejhorším čuněti v osmatřicátém okrsku“.

Pár doplňujících informací: osmatřicet je číslo okrsku kolem naší školy, Francis je můj nejlepší kamarád a jo, mám trochu sklony k nepořádku.

A co jako?

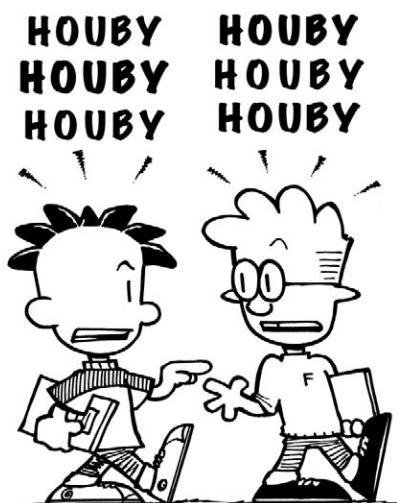

Francis se mě chystá praštit sešitem, ale pak se zarazí. Nechce, aby ho někdo z učitelů přistihl, jak mě mydlí po hlavě. Útok paklíkem papírů vám tady u nás vynese nejmíň dvoje poškole – a Francis není po škole nikdy. NIKDY.

Vidíte! Paní z místnosti, kam se chodí poškole, ani netuší, jak se Francis JMENUJE!

Lidem je někdy divné, jak to, že jsme s Francisem tak skvělí kamarádi – a upřímně řečeno, něco na tom je: jsme naprosté protiklady. Tím myslím tohle:

DOKONALE PŘEHLEDNÝ

„VŠE O FRANCISOVI“

OFICIÁLNÍ PRŮVODCE

1. JE TO FANATIK NA ZAJÍMAVOSTI

JESTLIPAK JSI VĚDĚL, že vyskakovací opékač topinek vynalezl v roce 1919 technik jménem... žvažvažva...

Poslyšte, taky mě baví zajímavosti, ale musí to být **ZAJÍMAVÉ** zajímavosti, třeba sportovní tabulky nebo repliky z filmů, prostě něco, co se dá **VYUŽÍT**.

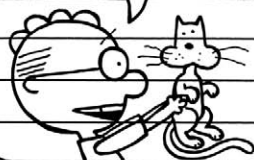
2. POŘÁD SE ŠROTÍ

Francis chce, aby z něj jednou byl epidemiolog (a neptejte se mě, co to je), a tak bere školu strašně vážně. Ale aspoň s tím **NEOTRAVUJE**.

3. MÁ RÁD „KOČIČKY“

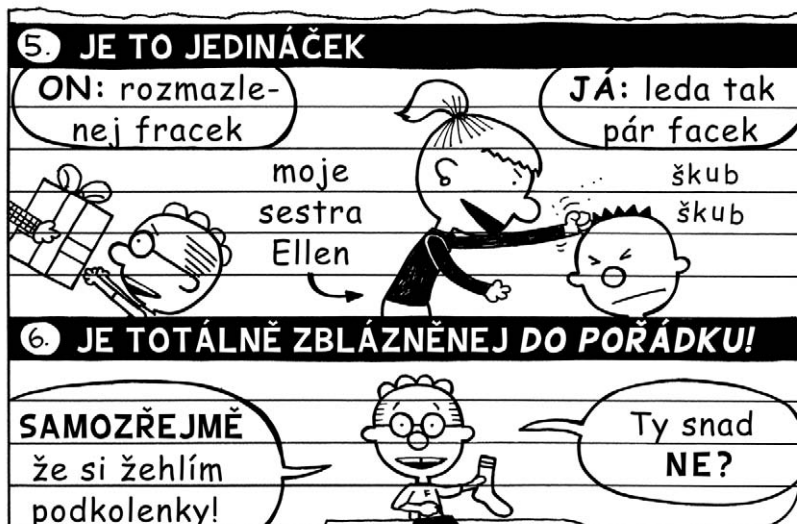
Šušli mušli t'igi ňigi
t'unti buntí!

Čím o této neblahé stránce jeho osobnosti řekneme méně, tím lépe.

No dobře, drobný dodatek: Francis není tak příšernej slušňák, jak by se z tohohle zdálo. Tenhle průvodce vznikl, když jsem byl na Francise naštvanej, že nám ve skryši na stromě rozvěšel osvěžovače vzduchu. Ale čtěte dál.

Ta zběsilá pořádkumilovnost měla možná přijít hned NA ZAČÁTEK. Znáám Francise od mateřské školky a on byl VŽDYCKY chlapeček jak ze škatulky. Jako malej si nechtěl hrát na písku, když neměl po ruce ubrousky na otírání.

Panejo. „A co je prosím tě tak hroznýho na tom, že jeden plakát visí nakřivo?“ povídám.

„Vypadá to nedbale,“ odpoví zamračeně. „Ubírá to chodbě z celkové feng-šuej.“

„Náramná legrace, Teddy,“ zamručím a tŕu si pŕitom bouli na hlavě. „Pořád stejnej...“

No paráda. Přírodověda s panem Galvinem. Už jste si někdy pozdě večer odseděli nějakou tu dlouhou reklamu na přístroje do kuchyně? Tak přesně takhle u nás vypadá přírodověda – akorát že nemůžete přepnout kanál.

„Dobrá práce, Gino,“ povídá pan Galvin a ona nás oblaží svým obvyklým šklebem.

„Moc pěkné, Francisi,“ říká pan Galvin a Francis zdvihne papír tak, abych na něj viděl.

Jednička! Ne že by to bylo překvapení. Ale je to dobrá zpráva, protože jsme s Francisem tu domácí úlohu dělali společně. Takže jestli ON dostal jedničku...

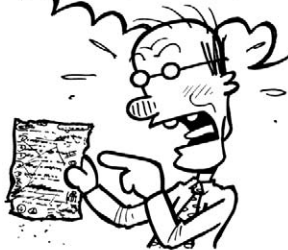
Co? „Pojď ke katedře“? A co takhle „dobrá práce“? Co takhle „moc pěkné“?

„No... dobře,“ povídám s trochou nervozity. Teda chci říct s KUPOU nervozity.

„Tohle je zcela nepochybně,“ oznamuje a hlas mu stoupá...

...TEN **NEJNEPOŘÁDNĚJŠÍ** DOMÁCÍ
ÚKOL, JAKÝ JSEM **KDY VIDĚL!**

Slyším za sebou pochechtávání. Prima, že tenhle svůj objev rozhlásil po celé třídě. To si mě nemohl vychutnat někde **STRANOU?**

No tak co. Bez boje se nevzdám.

ALE... VŠECHNO
JSEM ZODPOVĚDĚL
SPRÁVNĚ!

„Já ty tvoje odpovědi ani nedokázal **PŘEČÍST!**“ dál huláká pan Galvin a teď už jede plnou parou. „Tvoje **PÍSMO** je naprosto **NEČITELNÉ!**“

Otočí papíry na druhou stranu.

Jejky. Když jsem svůj nejnovější komiksový majstrštyk začínal, nedošlo mi, že kreslím na opačnou stranu domácího úkolu na přírodovědu.

„A ty máš záhady rád?“ na to pan Galvin a přistrčí ke mně můj domácí úkol.

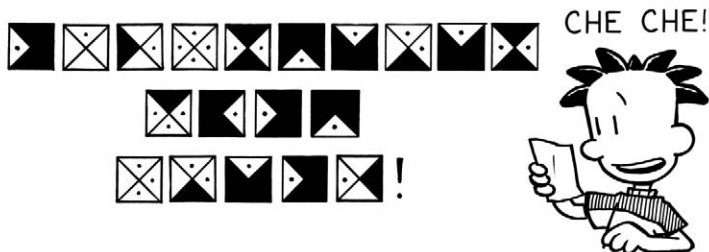

No tak tomu říkám nečekaná exploze. Ještě před třemi minutami jsem si myslel, že jsem dostal jedničku. A teď mě pomalu vyhazují ze školy.

Hlas pana Galvina mě pronásleduje, zatímco se vracím do lavice. „Zítra chci mít tenhle úkol na stole dokonale přepracovaný.“

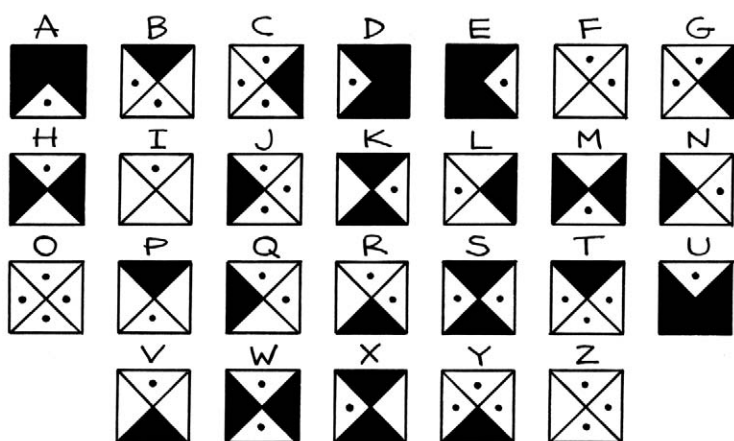

Psaníčko od Francise. Mrknu po panu Galvino-
vi, ale ten má zrovna plné ruce práce – předvádí
Mary Ellen, jak zapálit kahan a nepodpálit si
přitom vlasy. Vzduch je čistý.

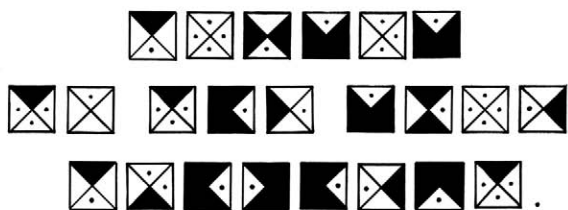
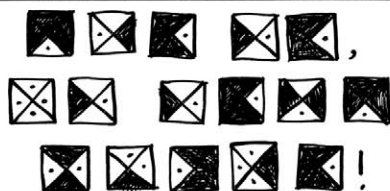
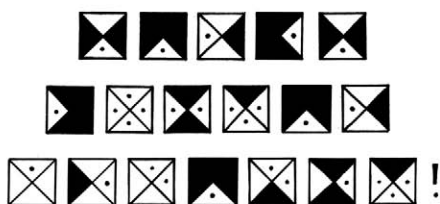
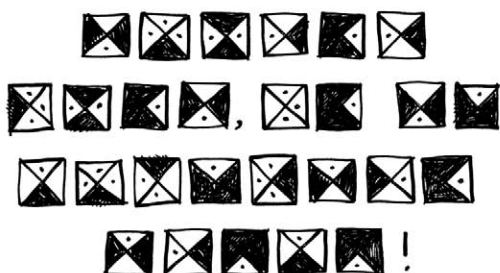

Jó, jasně, nedokážete to přečíst. A to tak je SCHVÁLNĚ. Trávíme s Franciskem spoustu času tím, abychom to tak měli ZARŽÍZENO. K čemu vám je tajný kód, když by ho dokázal rozluštit každéj druhej?

No... no tak dobře, jen abyste pochopili, oč jde, ukážu vám systém. ALE NEUKAZUJTE TO NIKOMU JINÉMU!

Tak mu odepíšu:

Francis je prima kamarád.

Konečně zvoní a jdeme ven. Tohle je to jediné, co mám na přírodovědě rád, když skončí, je člověku blaze.

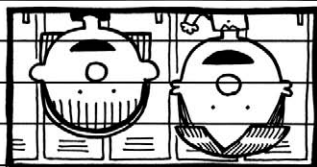

„A právě proto bychom na tu schůzku měli jít!“ povídá Francis. „Měli bychom se postarat, aby se ročenka konečně **VEPSALA DO PAMĚTI!**“

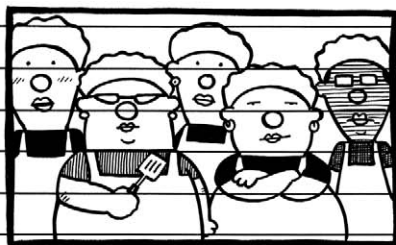
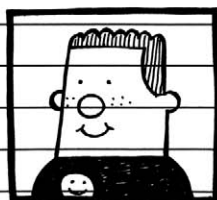

HLAVNÍ CHYBY v Loňské ROČENCE

- Spouстка fotek vzhůru nohama.

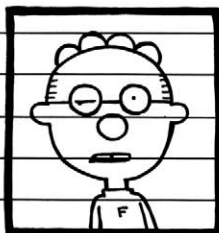

- Chad měl u jména připsáno:
„Pravděpodobně první budoucí předsedkyně třídy.“

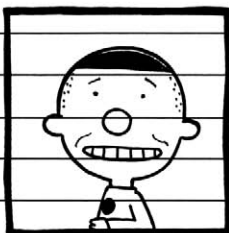

- Dámy z jídelny byly označeny za „družstvo pro přespolní běh“.

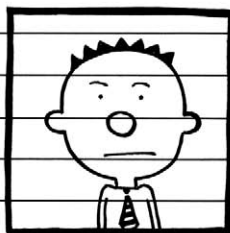
- Skoro všichni měli nějakou chybu ve jméně. Včetně...

Frantics
Puppy

Tubby
Orzits

Nut
Weight

- Spousta klubů a družstev úplně vypadla.

To je
NESPRAVEDLIVÉ!

**Dee Dee, vedoucí
dramatického kroužku**

- V pravém dolním rohu byl na každé stránce vynikající obrázek buldoka.

Mělo to jen jeden háček:

NAŠÍM MASKOTEM JE RYS!

- Celý svazek byl opatřen věnováním „paní Godfreyové, skvělé učitelce a vynikající kamarádce“. Ehm... **TO SI MYSLÍ KDO?**

Prostě katastrofa. Víc průšvihů, než má Chad na obličejí pih. Jednou jsem je začal počítat, ale když jsem se dostal k trojčiferným číslům, přestalo mě to bavit.

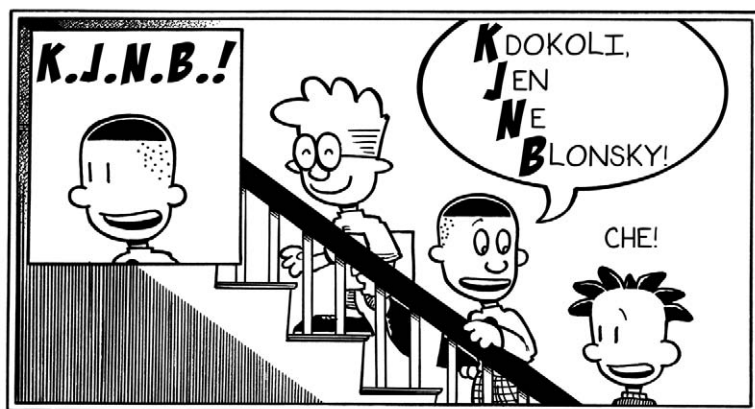
„Víte ale, kdo může za to, že všechno dopadlo takhle hrozně, že jo?“ ptá se Francis.

„No jistě,“ odpovíme s Teddym oba současně...

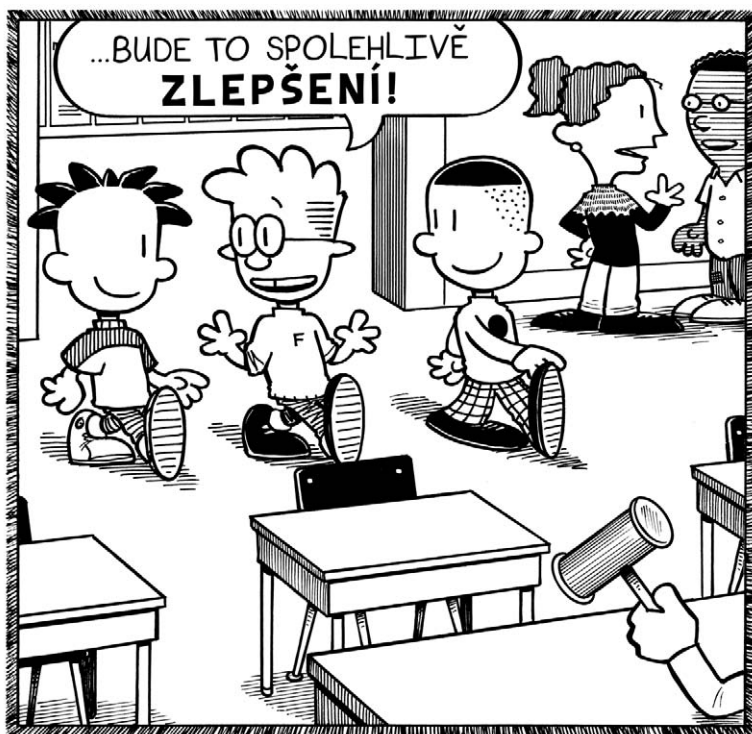

Nick Blonsky měl loni na starost přípravu ročenky a mně bylo jasné předem, že to zvrtná. Člověk, který tráví tolik času s prstem v nose, prostě nemůže působit důvěryhodně.

„A kdo bude redaktorem LETOS?“ ptám se.

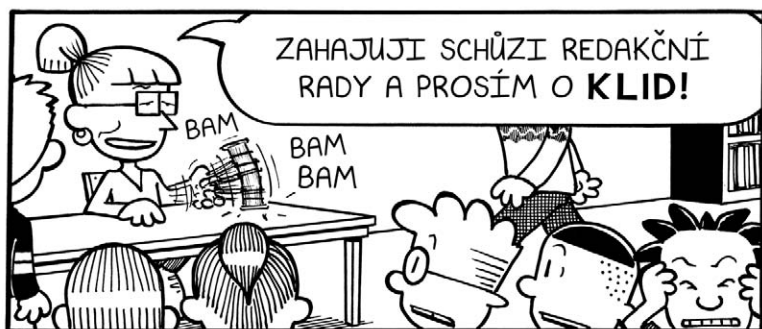
„No ať je to kdo chce,“ povídá Francis, když přicházíme na místo schůzky...

KAPITOLA

2

Ale to ne.
TO NE!!

„Gina?? ONA bude šéfredaktor?“ zasténá Teddy.
„No a co jsi čekal?“ šeptne Francis. „Gina chce mít pod palcem VŠECHNO.“

Trefa. A to je jeden z důvodů, proč je oblíbená asi jako požární trénink o přestávce. Další důvody jsou například následující:

PROČ JE GINA TAK OTRAVNÁ?

Na tohle budu potřebovat **SPOUSTU** papíru. Ty **MLČ!**

1 Pořád se chlubí, jak je hrozně **CHYTRÁ!** Má **105 bodů!**
máchy
máchy mách
Stovku jako maximum, a k tomu pět bodů **ZVLÁŠTNÍHO OHODNOCENÍ!**
Jé, ty máš jenom 99? No to je **SMŮLA!**

2 Je největší **PODLÍZAVKA** na světě!
Paní Godfreyová, v těch nových šatech vypadáte úplně jako **MODELKA!**
Jo - velikosti **XXL.**

A teď se vraťme k té schůzce v čele s Rozkazovačkou Otravnou.

„Tohle je **KLADÍVKO**, ty chytráku...“

Nádhera. Takže teď nám začne **VYHROŽOVAT**. Je tohle schůzka nad ročenkou, anebo bojová soutěž?

Gině je očividně jedno, že ji nikdo nesleduje, a pustí se do vychloubavého proslovu o tom, jak chce ročence dát „nový kurz“.

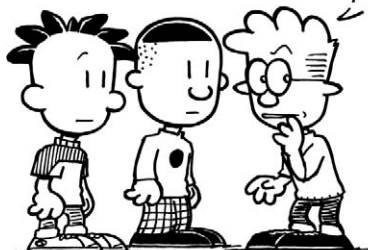
„To zní skvěle,“ říkám klukům. „Tak ona ať se vydá **SVOU** cestou...“

„A proč ne?“

Francis kývne hlavou směrem k Gině. „Opravdu chceme, aby to celé měla v rukou ONA?“

UDĚLÁ ROČENKU KOMPLET
JENOM **O SOBĚ!**

No a to je fakt PŘÍŠERNÁ představa. Mysleli jste si, že ročenka od Nicka Blon-skyho je děs? Ročenka od Giny by byla NOČNÍ MŮRA.

„Máš pravdu,“ povídám. „Nemůžeme se na to vykváknout a nechat Ginu, aby ze sebe udělala královnu ročenky.“

„No tak co provedeme?“ ptá se Teddy.

„Sleduj,“ zašeptám a vystřelím rukou do vzduchu.

Gina na mě podezřívavě zamžourá. „Co chceš?“

Všichni se tváří ohromeně, a zvlášť Francis.

„MĚ?“ škytne.

„No pardon,“ vykotká Gina celá rudá, „ale šéfredaktor už jsem JÁ!“

„Opravdu? Ono se hlasovalo? ...“

Gina zrudne ještě víc. „Já se **PŘIHLÁSILA** jako dobrovolnice, když to chceš vědět,“ zavrčí. „A přihlásila jsem se **PRVNÍ!**“

„No a Francis se přihlásil **DRUHÝ,**“ na to já. „Není to jedno?“

Do obličeje jí teď leze barva, jakou jsem ještě v životě **NEVIDĚL**. Zamíří mi kladívkem rovnou mezi oči.

„Dva šéfredaktoři být NEMŮŽOU!“ zasyčí.

To se ozvala paní Hicksonová, která vede školní knihovnu a dohlíží na přípravu ročenky. Taky je na celé škole jediná, kdo kdy Ginu nechal po škole. A právě teď má v pácu sestřelit plány naší malé diktátorky na okupaci ročenky! HA!

Tahle ženská se mi začíná doopravdy líbit.

Jejky. Možná jsem se s tím vyjádřením unáhlil.

Ukazuje mi knížku. „Poznáváš tohle?“

No jasně. Minulý týden jsem ji měl vypůjčenou z knihovny. „Ptáček Zack a jeho pátrání.“ Byla fakt skvělá. Zack je kluk, který k narozeninám dostane papouška, ale ten mu pak zmizí. A tak...

Zalistuje a řekne: „Mohl bys mi třeba vysvětlit, proč jsou úplně na všech stránkách oranžové skvrny?“

„A teď se podívej na tohle!“ mluví dál.

Nahlas polknu. Jo, tahle knížka asi fakt dostala zabrat. „Někdy... někdy se mi věci trochu zmačkají ve skřínce.“

„TROCHU ZMAČKAJÍ? Ta knížka vypadá, jako kdyby prošla SKARTOVAČKOU,“ křičí. Nemají náhodou knihovnice dbát na to, aby byl KLID?

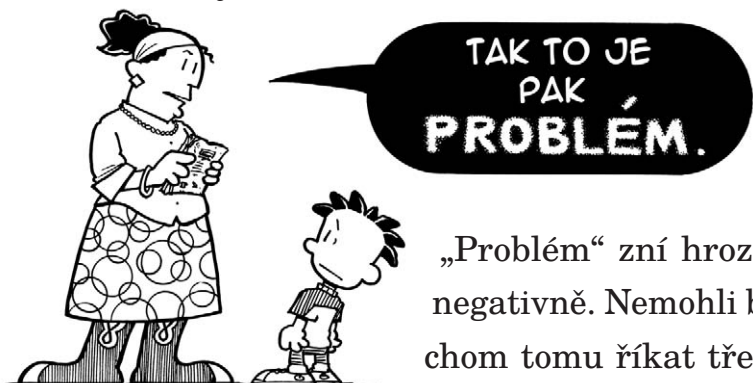
Jo, já vím. Před pár měsíci jsem úplně ulít a začal jsem si do knížky z knihovny KRESLIT. Vyvolalo to asi stejný nadšení jako kozí bobky v marmeládě.

„Nate, každý jsme jiný,“ říká ona. „Někdo je pořádný, někdo nepořádný.“

Jo, a někoho baví poslouchat, jak si dospělí tře-

pí hubu, a někoho ne. Nemohli bychom změnit téma?

„Když ale vlastní nepořádnost škodí druhým lidem anebo jim ničí věci...“

„Problém“ zní hrozně negativně. Nemohli bychom tomu říkat třeba „roztomilý rozmar“?

„Konec přednášky,“ říká a naposledy na mě zakouří očima. „Vrať se k ostatním.“

Francis s Teddym sedí u počítače. Přitáhnou si k nim židli.

Nadechnu se a chci říct „o nic“, ale komu tu chci něco nalhávat? Před klukama nic neutajím. A tak jim v krátkosti vylíčím svoje utkání s knihovní pistolnicí.

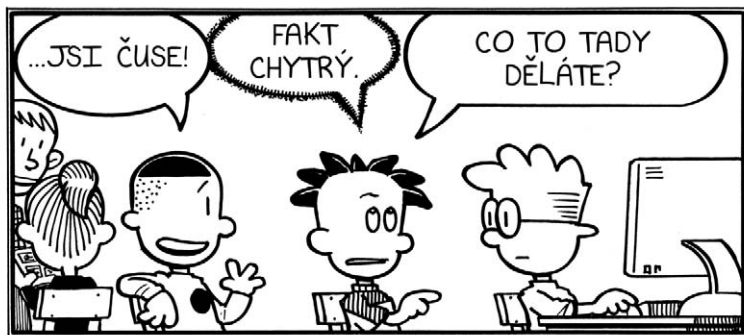

VIDÍŠ? JÁ TI TO ŘÍKAL,
ŽE Z TÉ SVOJÍ NEPOŘÁD-
NOSTI BUDEŠ MÍT TRABLE!

„Ne,“ opravuju ho, „tys mi ří-
kal, že jsem PRASE!“

„ČUNĚ, ne prase!“ opáčí Francis.

„Čuně, prase – tak najděme kompromis!“ poví-
dá Teddy...

...JSI ČUSE!

FAKT
CHYTRÝ.

CO TO TADY
DĚLÁTE?

„Řadíme podobenky podle abecedy,“ odpoví Fran-
cis. „Některý jsou K POPUKÁNÍ!“

„Tady je Randy!“

„Tváří se, jako kdyby se mu chtělo blinkat.“

„Kdybys vypadal jako Randy, taky by se ti chtělo blinkat.“

„Kamera! ... Klapka! ...
Dee Dee!“

„To je tak křečovitej
úsměv.“

„Ještě že si pořádně vy-
čistila zuby.“

„Panejo. Artur má teda
beďara!“

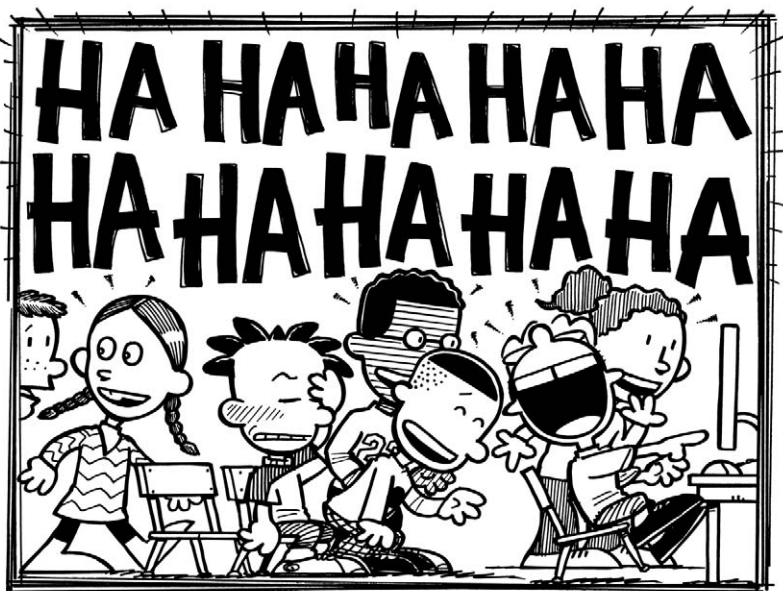
„Je to vůbec beďar?“

„Budťo je to beďar, nebo
nějakej ostrůvek.“

„Tak si vyhledejme tvoji podobenku, Nate!“ za-
kření se Francis.

„Radši ne,“ opáčím bleskem.

Teddy se popadá za břicho. „Jejdanane! Já zapomněl, jak HROZNĚ ta tvoje fotka dopadla!“

Jo, jasně. Protože se to nestalo tobě – to je ten důvod. Věř mi, že já si to naopak pamatuju dost přesně. Byl to další díl série...

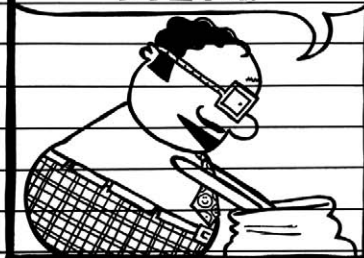

Naštěstí mi školní fotograf přispěchal
na pomoc... **NEBO TAK TO ASPŇ VYPADALO!**

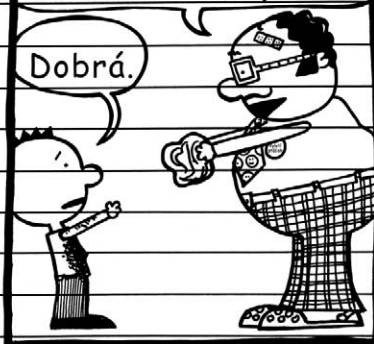

Pro takovéhle případy tu mám **SVETR!**

Obleč si to, synku.

Dobrá.

Pár sekund nato...

Ehm... ten svetr je mi trochu...

Tak, chlapče, řekni **SÝR!**

POČKEJTE!
JÁ NEJSEM PŘIPRAVENĚJ!

DALŠÍ!

CVAK!

No a je to tady: nejblbější snímek v dějinách školy. A možná v dějinách VESMÍRU.

„Týjo,“ lapá Teddy po dechu, když se konečně zvedne ze země.

„A já si opravdu myslel, že příprava letošní ročenky bude NUDA!“

„Drž hubu,“ zamručím.

„No tak, Nate, neber si to tak,“ povídá Francis.

Jo, to má pravdu. Mně jenom prostě vadí, když vypadám jak trouba. Mnohem raději bych stál...

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.